

"Ние сме едно во Бога, како што гледаш, и ништо во нас нема противречно, туку секој во свое време, побудувани од Божјиот Дух, пишувавме разни книги за спасение на луѓето. И меѓу нас нема ниту прв, ниту втор, туку ако едниот го спомнеш, веднаш и другите двајца се тука. Затоа нареди да престанат да се делат оние кои прават спор за нас. Зашто и за време на нашиот живот на земјата, а и сега наша главна грижа и настојување е: да го помируваме и во единство и во согласност да го предводиме светот, а не да го делиме".

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Свети Василиј Велики, Свети Григориј Богослов и Свети Јован Златоуст, се големи пастири на Христовата црква, се извор на љубов, вера, милостивост, знаење, правда и поука. Овие

**"Постот и верата -
Василиј,
Богословието -
Григориј,
Милосрдието -
Златоустиот,
Златоустиот,
Медустиот!
Работници на едно
дело;
Во вечноста сите се
согласуваат,
Еден повикуваш -
тројцата помагаат,
На еден му пееш, сите
тројца слушаат,
Еден славиш, тројцата
се радуваат".
(монах Тадиј)**

три ерарси се наречени "мелодоточни реки на премудроста" зашто ја возвишија евангелската проповед и сите создаанија ги напоија со бистрите води на Богопознанието. Целта на нивната проповед пренесена во цел свет е да го покажат патот кон духовното совршенство на човекот за да може да се соедини со небесно и земно под една глава - во Христа.

Со својата голема ученост и мудрост победија сè во науката и ја просветија Вселената со зраците на Божествените догмати. Затоа во црковната песна тропар се наречени "Три најголеми светители на трисолнечното Божество". Секој од овие светители има посебен ден на празнување во јануари.

А овој заеднички празник е утврден од следниве причини: за време на византискиот цар Алексиј Први Ком-

СВ. ВАСИЛИЈ ВЕЛИКИ, СВ. ЈОВАН
ЗЛАТОУСТ, СВ. ГРИГОРИЈ БОГОСЛОВ

ТРИ НАЈГОЛЕ ТРИСОЛНЕЧ

нен, меѓу учените луѓе во Цариград настанал спор околу тоа кој од овие три светители е најголем. Едни го воздигнувале Св. Василиј Велики поради неговата храброст, чистина и длабоко навлегување во тајните на човечките суштества. Други го воздигнувале Св. Григориј Богослов поради неговата длабочина и висина на умот во богословието, мудроста и прекрасниот стил на пишување. Трети го воздигнувале Св. Јован Златоуст поради неговата чудесна красноречивост, возвишеност и сила на мислите. И тогаш едни се нарекле Василијани, други Григоријани, трети Јованити. Но, Сесилниот Бог го решил овој спор за доброто на црквата и за поголема слава на Трите ерарси.

Јован, митрополит Евхаитски, еден од истакнатите црковни писатели во XI век, имал едно видение на сон:

Прво му се јавил секој од овие три светители во неискажана красота и голема слава, а потоа и сите тројца заедно. Тогаш му рекле: "Ние сме едно во Бога, како што гледаш, и во нас нема ништо противречно, туку секој во свое време, побудувани од Божјиот Дух, пишувавме разни книги за спасение на луѓето. И меѓу нас нема ниту прв, ниту втор, туку ако едниот го спомнеш, веднаш и другите двајца се тука. Затоа нареди да престанат да се делат оние кои прават спор за нас. Зашто и за време на нашиот живот на земјата, а и сега наша главна грижа и настојување е да го помируваме и во единство и во согласност да го предводиме светот, а не да го делиме". Му објасниле дека сите тројца се подеднакво прославени на небото. Му рекле на епископот да им состави Богослужба,

да им ја предаде на христијаните и на нив тројца да им утврди еден заеднички празник. Исто така, му рекле дека ќе им помагаат на сите оние кои ќе го празнуваат овој заеднички празник "зашто очигледно е дека и ние имаме извесна слобода и сила пред Бога".

Велејќи го тоа светителите повторно се воздигнале на небото, блескајќи со неисканжана светлина и еден друг се довикувале по име.

Преподобен Јован направил како што му наредиле божествените ерарси. Составил Богослужба да го сите Три ерарси, полна со пофалби "како што доликува на такви големи отци на Црквата", а за заеднички празник во нивна чест го одредил датумот 12 февруари и го предал на Божјата црква да го празнуваат. Празникот е утврден во 1084 година, за време на спомнатиот цар Алексиј Први Комнен.

Животот на храбрите Христинови војници, луѓе со огромна

ки отци на црквата. Со својот труд на земјата, како пчели на Христовата црква, им носеа мед на верните, а еретиците ги засрамија, ги избелија и ги победија. Еретиците останаа засекогаш "презрен труп и срам меѓу умрениите до века" ... и како што вели мудриот цар Св. пророк Соломон: "Споменот за нив ќе загинае ... и нивните без-

"Sveti Vasilij Veliki i Grigorij Bogoslov, so slavniot Jovan - zlatogovorliviот jазик, site nie sobrani te gi qubime, poklonuvajќi im se, so pesni gi po-i tuvame. Za{ to tie za nas na Sveta Troica sekoga{ se molat". (del od Troparot na sveti tel i te)

законија самите нив ќе ги осудат". Светите три светители претрпеа многу маки од еретиците, но и покрај тоа како апостоли ревнуваа за Христа. Како маченици го примија мачењето на земниот живот. "Свети Василиј Велики и Григориј Богослов, со славниот Јован - златоговор-

црква. По молба на светителот, Бог му го продолжил животот за уште еден ден за да го крсти еврејскиот доктор кому при крштевањето му го дал името Јован. Починал на 14 јануари 379 г. Поживеал на земјата четириесет и девет години. Чесните и свети мошти на големиот Божји угодник Свети Василиј Велики биле погребани во црк-

вата на Светиот маченик Евпсихиј.

Св. Григориј Богослов, архиепископ Цариградски, големото и чудесно светило на православната црква, е роден во градот Назијанз во Кападокија. Ги изучил светските науки во познатите школи од тоа време во: Кесарија Ка-

бил погребан во градот Назијанз. По повеќе години царот Константин Порфирогенит ги пренел неговите свети мошти во Константинопол и ги положил во Црквата на светите апостоли.

Св. Јован Златоуст, патријарх Цариградски, е роден во Антиохија, во 347 г. Тој е глас на Божјата вистина. Овој милосрден светител се прославил со силата на зборовите и е наречен Златоуст, Медоуст. Успешно ја управувал црквата неколку години. Успеал, како никој друг, сјајно, јасно и длабоко да го протокува и да го објасни Светото Писмо. Има неизмерно голема заслуга за проповедта на Евангелието. Ја напишал т.н. "Златоустова литургија". Оставил драгоцени дела. За време на својот земен живот ја избличил неправедната царица Евдоксија, која го испратила во прогонство три години, при што многу страдал, и таму, во ерменското село Коман, починал на големиот празник Крстовден, во 407 г. "Слава на Бога за сè" биле неговите последни зборови. Во 438 г. неговите свети мошти биле пренесени во Цариград, во црквата "Св. Апостоли".

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

МИ СВЕТИТЕЛИ НА НОТО БОЖЕСТВО

ученост, светска и богословска, им беше насочен кон Светото Евангелие. Заради љубовта кон Христа се откажаа од сè и остануваат пример на безброј херојски пожртвувања. Живееја богоугоден живот и во таквиот живот упатија многу христијани и многу незнајбошци и придонесоа за нивно спасение. Затоа Бог во Небесното Царство ги овенча со вечни венци на славата. Чесно го завршија својот тежок, страдален, но плоден земен живот и се преселија во царството Христово.

Големите поборници на Христовата вера, незгасливи факели на моралната чистина, светители со огромна верска ревност, светители со длабоки богословски умови, градители на Црквата и нејзини столбови, милосрдни небесни граѓани, сосема заслужено се нарекуваат вели-

ливиот јазик, сите ние собраните ги љубиме, поклопувајќи им се, со песни ги почитуваме. Зашто тие за нас на Света Троица секогаш се молат". (дел од Тропарот на светителите)

Свети Василиј Велики, архиепископ Кесариски, е роден во малоазиската област Понт, во Неокесарија, во 330 г. Со својата ученост ги надминувал не само сите мудреци и научници на своето време, туку и оние од старите времиња. Со својот светол живот исполнет со подвизи ја стекнал и божествената филозофија. Успешно управувал како архиепископ речиси 9 години. Со своите богословски, апологетски, подвизнички и канонски дела, како и со т.н. Василиева литургија, која ја составил, останал вечно велик. Го проповедал Светото Евангелие и многу луѓе привлекол во Христовата

падокиска, Кесарија Палестинска и во Атина. Поради многубројните богословски дела кои ги напишал и ненадминливата длабочина на неговиот ум, добил исклучителен назив. Наречен е Богослов. Особено е значајно неговото дело "Беседа за Света Троица". За него може да се каже следново: "Ако замислиме човек кој е одуховен и жив столб, изграден од сите доблести, тогаш таков бил овој голем Григориј".

Водел борба против аријанството и еретиците Македониј, Аполинариј и цар Јулијан Отстапник. Како архиепископ управувал во црквата во Цариград неколку години. Во Кападокија, во с. Аријанз, напишал многу корисни книги. Починал на 25 јануари 389 г. Имал повеќе од осумдесет години кога го напуштил овој свет и замилнал кај Господ Исус Христос.

Манастир "СИ СВЕТИ" ("СИТЕ СВЕТИИ")

Манастирот "Си Свети" има огромно културно и историско значење, тоа е свето место на многу чуда.

Чудата на манастирот "Си Свети" се бројни за: исцеление, имање пород, одржување во живот, среќа, радост и сл.

www.sisveti.com.mk